

synderligt, men det er i Virkeligheden noget, som er vel kendt — i større eller mindre Omfang — fra tidligere Statsregnskaber. Paa Statsregnskabet 1925—26 var saaledes Formindskelsen af Kassebeholdningen budgetteret til 20,8 Mill. Kr., men den blev kun 4,6 Mill. Kr. Aarsagen er den Forbedring i Regnskabet i Forhold til Budgettet, som erfaringsmæssig altid gentager sig, ganske særligt paa § 26, og desuden et andet Forhold, som jeg her gerne vil gøre opmærksom paa, fordi det saa ofte overses, et Forhold, som i Aar har gjort sig gældende i særlig stærk Grad, men som ogsaa tidligere har gjort sig gældende. Der er paa Statsregnskaberne visse flydende Poster, som øver en mægtig Indflydelse paa det endelige Resultat, fordi de øver saa stor Indflydelse paa § 26, men Poster, som umuligt forud kan anslaaes med nogenlunde Sikkerhed; det er kun ganske enkelte Dele deraf, som forud kan anslaaes, og derfor bliver Posterne som oftest staaende in blanco paa Finans- og Tillægsbevillingslov. Jeg tænker paa det, der kaldes Mellemregning med Ministerier og Institutioner, og paa Formindskelse eller Forøgelse af Udgifts- og Indtægtsrestancer. Det er jo klart, at en Formindskelse af Mellemværendet og af Indtægtsrestancer og en Forøgelse af Udgiftsrestancer kassemæssigt virker som Indtægt, og at det omvendte kassemæssigt virker som Udgift. Nu er Forholdet det, at Mellemværender i løbende Regning i Finansaaret 1926—27 er gaaet ned med næsten 10 Mill. Kr. og udestaaende Fordringer med ca. 4 Mill. Kr., saa at Kassebeholdningen alene paa disse to Konti er blevet forøget med ca. 14 Mill. Kr. og forbedret i Forhold til Budgettet med ca. 16 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens de resterende ca. 11 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. af Forbedringen stammer fra det sædvanlige Fænomen, at Regnskabet bliver bedre end Budgettet. Jeg vil dog advare imod, at man vedblivende regner med at faa saadanne Appelsiner i Turbanen som dem, vi her har faaet paa Mellemregningskontoen; disse Gevinster har nemlig i de sidste Aar været en Frugt af den forbedrede Regnskabs- og Kasseordning, som er blevet indført efter Indstilling fra den af mig i 1924 nedsatte Regnskabskommission, og som jo efterhaanden har affødt gode, praktiske Resultater. Derved er ogsaa indtraadt større Hurtighed og Præcision i hele

Maskineriet og som Følge deraf en kassemæssig Forbedring med Hensyn til disse Mellemregningsforhold og Restancer. Jeg har ladet opgøre, hvor meget disse udestaaende Mellemværender og Fordringer er gaaet ned i de sidste 2 Aar, og det viser sig, at de er gaaet ned fra 52,3 Mill. Kr. pr. 31. Marts 1925 til 20 Mill. Kr. pr. 31. Marts 1927, og jeg maa sige, at længere kommer man neppe ned, saaledes at man ikke vedblivende maa regne med Gevinster paa dette Omraade, maaske endda i et enkelt Aar maa regne med det modsatte.

Af Enkeltheder paa § 26 skal jeg nævne, at Afbetalingen paa Statens Gæld i alt har været 54 681 000 Kr., medens der er stiftet nye Laan til et Beløb af 23 603 000 Kr. Hertil maa dog bemærkes, at i disse 54 Mill. Kr. er indbefattet de 12 863 000 Kr., som var Afdrag paa Præferenceaktierne ved Hjælp af Valutaydelsen, og endvidere en anden Ting, nemlig at der paa Finansloven for 1926—27 var begæret Laan i Henhold til Jernbaneloven af 20. Marts 1918 nominelt til et Beløb af 15 Mill. Kr. Dette Laan blev af Grunde, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udvikle for dette høje Ting, ikke effektueret i Finansaaret 1926—27 og kan altsaa heller ikke figurere paa dette Statsregnskab, men er blevet overført til det følgende Finansaar, 1927—28, hvor altsaa Gældsstiftelsen bliver saa meget større, medens Gældsstiftelsen er blevet de 15 Mill. Kr. mindre for Finansaaret 1926—27. I Virkeligheden hører dette Beløb dog hjemme paa nærværende Statsregnskab og maa ogsaa have sin mente ved Opgørelsen af Statsgældens Størrelse pr. 31. Marts 1927, som var 1 163 128 000 Kr. mod 1 180 018 000 Kr., altsaa en Nedgang af 16 890 000 Kr., hvortil yderligere kommer Afbetaling af Præferenceaktiegælden paa 12 863 000 Kr., hvorved Nedgangen i alt bliver 29 753 000 Kr. I øvrigt skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa, at der til faste Ejendomme og Anlæg i Statsvirksomhederne er anvendt 34 205 000 Kr. mod 32 332 000 Kr. i 1925—26 og til Udlaan og Forskud 12 414 000 Kr. mod 10 258 000 Kr. i 1925—26.

En Post, der altid plejer at vække særlig Interesse i dette høje Ting, er den famøse Post: Forstrækninger til det konge-